

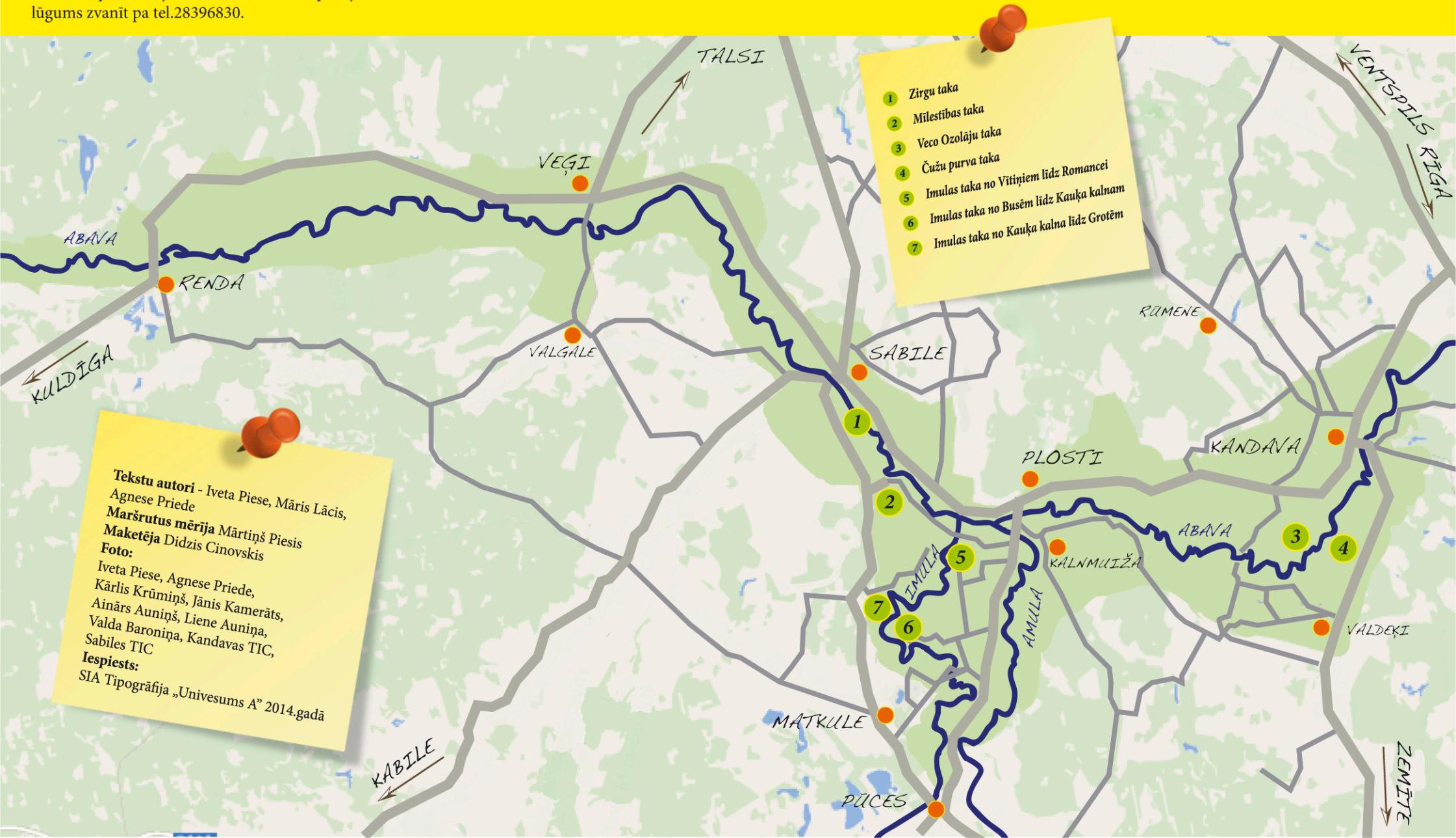
Latvijas
vides
aizsardzības
fonds

Projekts 1-08/69/2014 "Kājāmgājēju dienas Abavas senlejā"
Projektu finansē Latvijas vides aizsardzības fonds

Par takās pamanītajiem dabas un cilvēku postījumiem
lūgums zvanīt pa tel.28396830.

ABAVAS SENLEJAS TAKU GRĀMATIŅA

Senos laikos kaimiņš pie kaimiņa brauca ar zirgu, arī sienu no pļavas veda ar zirgu. Tā izveidojies šis ceļš, par kura senāko varenību maz kas vairs liecina.

Ejot no Sables centra, taka sākas otrpus tiltam, kur kreisajā pusē ir neliels pastaigu celiņš. Iespējams, ka uz kokiem un stabiem pamaniņiet markējumu - baltas strīpas. Beidzoties mājām jāturas tikai taisni un jāiet pa iebraukto ceļu paralēli upei. Aiz Krievu kapiem sākas pļava un tājā ir iemīdīta taciņa. Gar pašu upi nav jāiet, jo Abavas tur met likumus un krasti ir praktiski neizbrie-nami. Jāiet tikai taisni līdz pat Zviedru Cepurei.

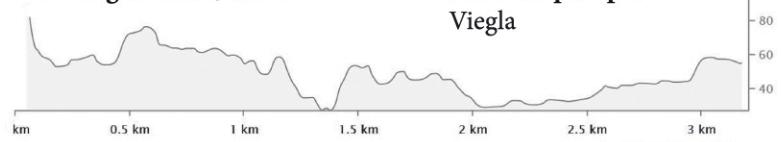
Sabiles Krievu kapi – uzkalniņu senkapi, vadoties pēc atrastajām senlietām, apbedījumi attiecināmi uz 10.un 11.gadsimtu, tātad cilvēki te apglabāti jau pirms tūkstoš gadiem. Kapus veido ap simts no smiltīm uzbērtu uzkalniņu.

Nosaukums Krievu kapi, iespējams, radies no tā, ka te netālu krievi ar zviedriem 17.gadsimtā karojuši un varbūt, ka te apglabāti krievu karavīri. Katrā ziņā nosau-kums radies jaunākos laikos.

Sabiles Ēģipte

Iecienita sabilnieku atpūtas vieta – kādreiz bijusi pļava, tagad smilts skaistu priedišu audze pie Abavas upes. Ēģiptē 20.gadsimtā notikuši dziesmu un bērnu svētki, spēlēts futbols un motobols, notikušas zirgu jāšanas sacensības, motokrosi un pat autokrosi. Par nosaukuma izcelsmi ir dažādas versijas...būsi tur, uzzināsi vairāk.

Takas garums: 3,18 km

Grūtības pakāpe:
Vieglā

Izpako, izmanto, sapako

Pēc iespējas mazāk izmanto vienreizējos iesaiņojamos materiālus. Tā tu mazināsi atkritumu uzkrāšanos.

Pārtikas pārpakalnumus un pārtikas iepakojumu savāc un aiznes lidzi.

Parasita Kumelpēda
Asarum europaeum

Milestībai nevajag daudz vārdu. Pietiek roku rokā sākt gājienu no Zviedru cepures stāvlaukuma sekojot norādei, iet pāri tītiņam, pa ceļam veldzēties no avotiņa, klausīties putnu dziesmās, iekosties paradizes ābolā un uzkāpt pa trepītēm kalnā, no kura paveras brīnišķīgs skats uz Abavas senleju.

Tālāk, virzoties pa kreisi gar stendu, taka turpinās pa plāvu lidz ceļam un pa to atpakaļ līdz Zviedru cepurei. Plāvu puķes gan lūgums neplūkt, jo var gadīties, ka starp tām kāda ir ļoti reta un īpaši aizsargājama.

Ko Tu mīli? Kas mīl Tevi? Ko dod milestība un ko nēm?

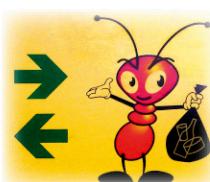
Ja esi gatavs dzirdēt lapas kraukšķam zem savām kājām un redzēt pasauli citām acīm, tad, lūk, daži padomi
Pastaiga dabā vienmēr aizņem vairāk laika nekā iepriekš plānots. Ieplāno papildus laiku atpūtai, dabas vērošanai, fotografēšanai, meditācijai...

Labāk takās iet ar kādu kopā. Vienmēr vajag pateikt kādam, kurp dodies un kad plāno būt atpakaļ.

Neatstāj savas klātbūtnes apliecinājums

Ej dabā klusu, lai netraucētu savvaļas dzīvniekus.

No apmeklētās vietas aiznes sev līdzīgi fotogrāfijas un iespaidus!

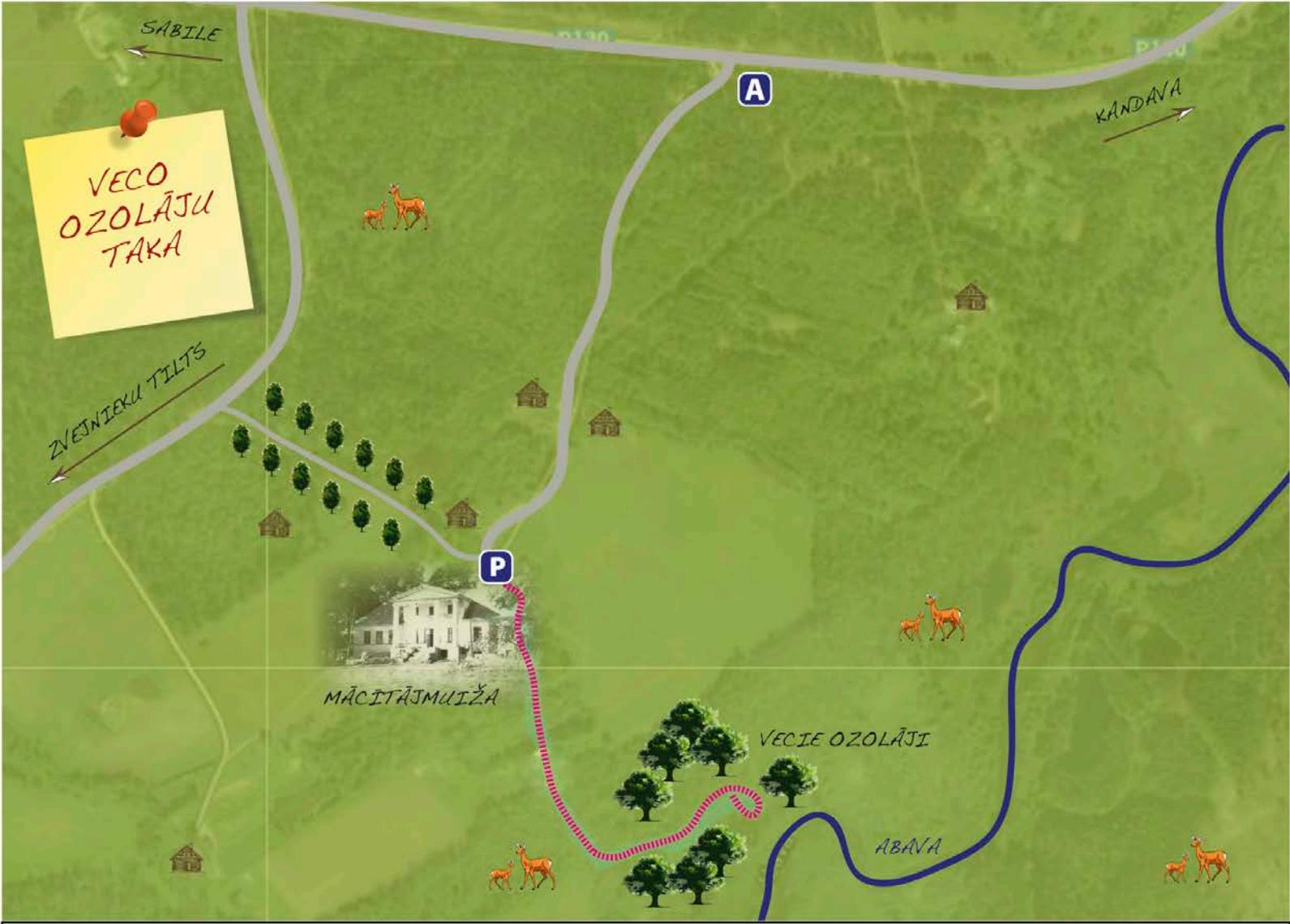

Takas garums: 1,57 km

Grūtības pakāpe:
Vieglā (takā ir pakāpieni)

MĀCĪTĀJMUIŽA

Kandavas mācītājmuiža pirmoreiz minēta 1582. gadā. Draudzes mācītājiem uz viņu kalpošanas laiku kā dzīvesvieta un atalgojums tika piešķirta mācītājmuiža jeb pastorāts – zemesgabals ar dzīvojamou un saimniecības ēkām.

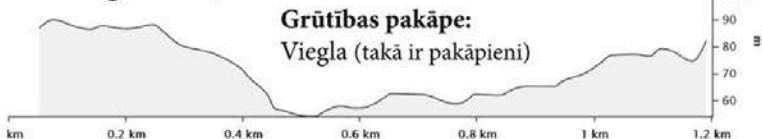
Klasicisma stilā celtās mācītāja mājas būvdarbi pēc Kurzemes gubernās valsts īpašumu pārvaldes rīkojuma sākti 1835. gada pavasarī. Jau 1833. gada ziemā būvmateriālus, tostarp 19 300 kieģeļus, 9000 jumta dakstiņus, 57 1/3 lastus kaļķa un aptuveni 1000 balķus no Rendas mežiem bija sagādājušas Kandavas, Dzirciema un Daigones valsts muižas.

Rihards Zariņš bija ievērojamākais no 20. gadsimta Kandavas draudzes mācītājiem. Viņš dzimis 1889. gada 26. novembrī Vidzemē, Bauņu pagastā, uzaudzis Rīgā, miris 1943. gada 16. oktobrī Kandavas mācītājmuižā un apbedīts tuvējā Vimbužu kapsētā.

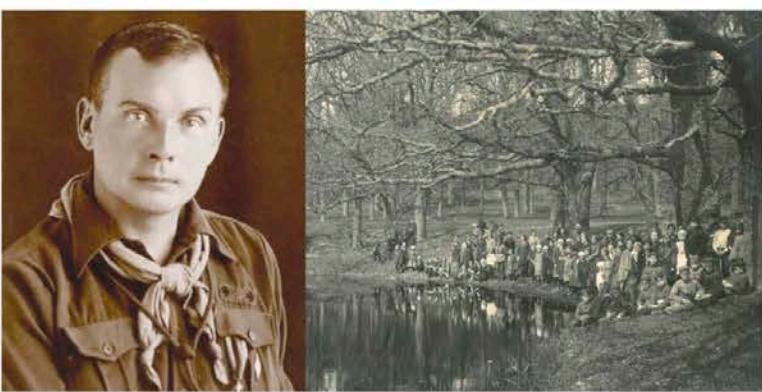
VECIE OZOLĀJI

Šī vieta vienmēr ir bijusi kandavnieku iecienīta pastaigu un atpūtas vieta. Pagājušā gadsimta 20.- 30 gados te notika teātra izrādes, koncerti, zaļumballes, uz šejieni nāca Kandavas skolnieki, tā bija arī skautu pulcēšanās vieta.

Takas garums: 1,2 km

Grūtības pakāpe:
Vieglā (takā ir pakāpieni)

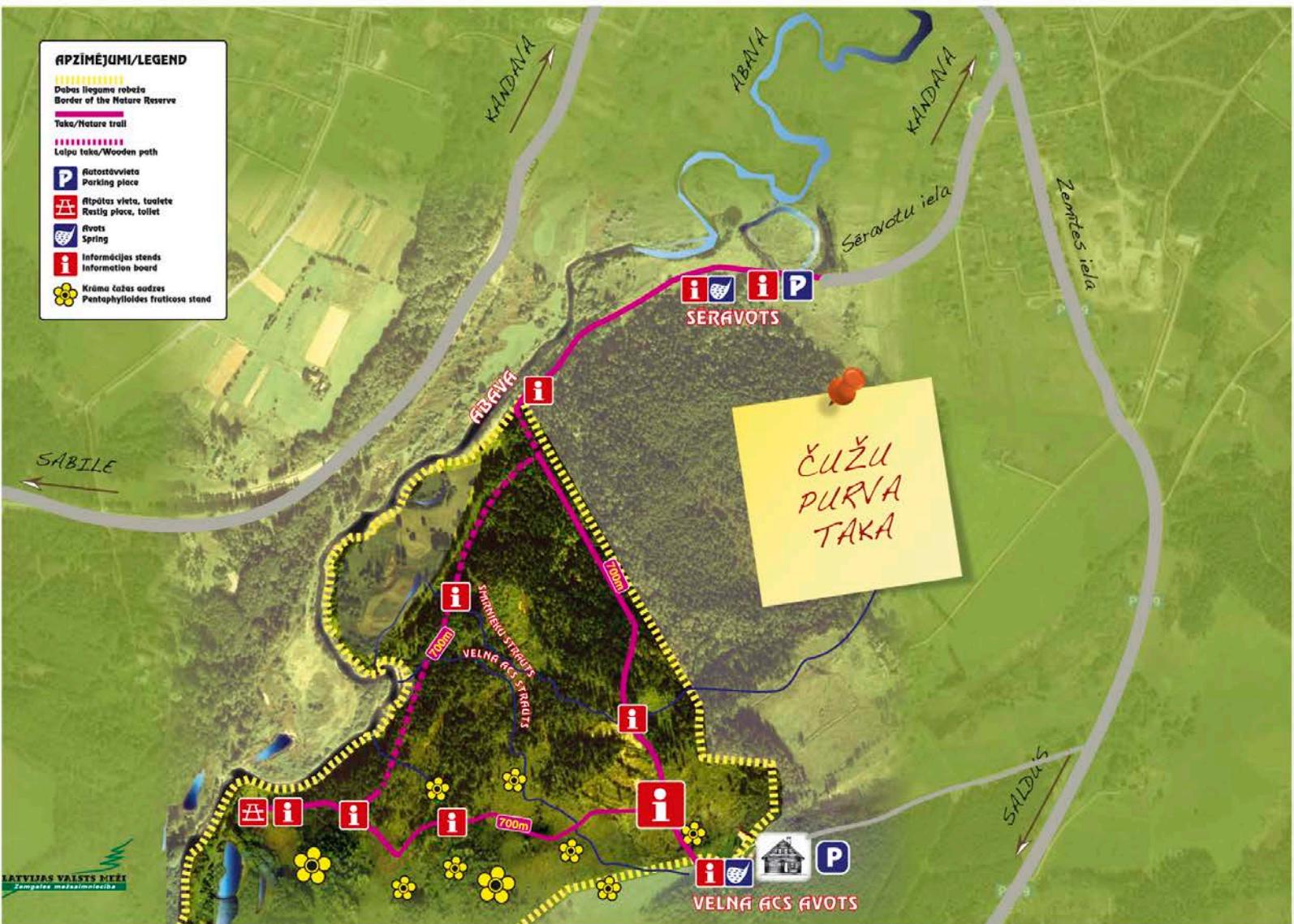

Rihards Zariņš

APZĪMĒJUMI/LEGENDA

- Dabas lieguma robeža
Border of the Nature Reserve
- Taka/Nature trail
- Laipu taka/Wooden path
- Pārtostuvīeta
Parking place
- Atpūtas vieta, tualete
Resting place, toilet
- Ārsts
Spring
- Informācijas stends
Information board
- Krūmu čužu audzes
Pentaphylloides fruticosa stand

DABAS LIEGUMS „ČUŽU PURVS”

Krūmu čuža *Pentaphylloides fruticosa* zied no jūlija līdz septembrim. Pētnieki to aprakstījuši jau 19.gs vidū un vēlāk atzinuši, ka augs nav ievests no citām zemēm.

Lai aizsargātu Latvijā lielāko krūmu čužu audzi, 1999.gadā izveidots dabas liegums „Čužu purvs”, bet Valsts aizsardzībā šī vieta ir no 1924.gada. Nelielajā platībā (96 ha) redzami dabas parkam “Abavas senleja” raksturīgi, bet Latvijā un Eiropā reti biotopi - ar kalciju bagāti avoti, kalķains zāļu purvs, kalķainas pļavas un vecupes.

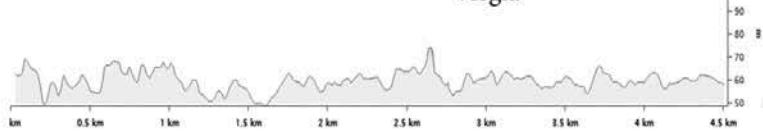
Zem krūmu čužu audzes un sekla kūdras slāņa atrodas avotu veidotie kalķieži. **Saldūdens kalķu atradnes** 3 ha platībā 1950-jos gados izmantoja lauksaimniecības zemu kalķošanai.

Sēravotu dziedniecības iestāde darbojās no 1903.gada un bija plaši apmeklēta. Cita ēka tika uzcelta pēc 1922.gada ugunsgrēka, pēc otrā pasaules kara tika izdemolēta un tagad redzamas tikai tās drupas.

Te īpaši aizsargājamās ir 17 augu, 9 putnu, 14 bezmugurkaulnieku un 2 abinieku sugas. Konstatētas 1326 tauriņu sugas, kas sastāda 53,5% no kopējā Latvijas tauriņu sugu skaita. Te ligzdo vairāk kā 60 putnu sugas. Ejot pa taku varat sastapt pļavu un sila ķirzakas. Retāk - odzi vai zalkti.

Takas garums: 4,36 km

Grūtības pakāpe:
Vieglā

Krūmu čuža
Pentaphylloides fruticosa
Bezdzelgačiņa
Primula farinosa

Tiruma pēterene
Knautia arvensis
Odu gymnaudānija
Gymnadenia conopsea

**IMULAS
TAKA**
no Vītiņiem
līdz Romancei

Taka izveidota Imulas upes labajā krastā, ejama gan vienā virzienā, gan pa apli atgriežoties izejas punktā Vītiņos vai Romancē pa iebraukto ceļu. Takas maršruts ir markēts – sekojiet baltajām svītrām uz kokiem.

Taka ir ļoti slidena mitrā laikā. Apmeklētāju ērtībai stāvākajās nogāzēs ir izveidotas trepes.

Vasarā takas tuvumā aug latvāni. To sula veido dzīļus apdegumus, tāpēc lūgums izvairīties no tiem un noteiktinieplūkt!

Imulas ieleja ir bagāta augu sugām, kas patvērumu rod ielejas stāvo nogāžu mežos. Te aug galvenokārt lapukoki. Platlapju mežs viskrāšnākais ir pavasarī, tad krāšni zied zilās vizbulītes, baltie un dzeltenie vizbuļi, pavasara dedestiņa, mitrākās vietās zaļo lakši.

Lanksēdes jeb **Langsēdes Velna pēdas akmens** (vietējās nozīmes arheoloģijas piemineklis Nr. 2312) atrodas Imulas upē. To var atrast mazliet novirzoties no takas galvenā maršruta ejot pa upes labo krastu. Akmens nav pārāk liels, tā virspusē ir pēdas nospiedums un teika stāsta, ka uz tā savā skrējienā velns ir atspēries nākamo soli likdams jau pāri Abavai.

Takas ved caur dažādiem privātipašumiem un tās ir izveidotas ar saimnieku laipnu atļauju cerot uz apmeklētāju sapratni. Lūgums bez vajadzības no maršruta nenovirzīties un saimniekus velti netraucēt. Suņus ieteicams vest saitītē un atkritumus takās neatstāt.

Grūtības pakāpe:

Grūta

Takas garums: 4,3 km

No stāvlaukuma ejot vispirms ieteicams kāpt kalnā, no kura paveras brīnišķīgs skats uz Imulas ieleju.

Buses jeb Matkules pilskalns bijis apdzīvots jau Bronzas laikmetā pirms vairāk nekā trim tūkstošiem gadu un vēlajā dzelzs laikmetā no 10. līdz 14. gadsimtam.

Pilskalna centrā izveidota **uguns kulta vieta**, kas iezīmēta ar trim no akmeņiem izliktiem aplīem un rituālu ugunskura vietu vidū.

Pilskalns apbalvots ar diviem Eiropas kultūrvēsturiskā mantojuma karogiem.

Pār Imulas upi uzcelti divi tiltiņi. Ejot pa vienu var aiziet līdz **Baznīckalnam** - senai kulta vietai.

Mūsdienās no kalna virsotnes paveras skaists skats uz Imulas upi un Buses pilskalnu. Jauki šūpoties tur virs koku galotnēm...

Ejot atpakaļ Buses pilskalna virzienā, tā pakājē, plāvā atrodas **Bedrišakmens**.

Turpinot gājienu būs vēl viens tiltiņš pār upi. Pārejot pār to ieteikums virzīties pa plāvā iebraukto ceļu turoties pa labi līdz pie krūmiem ieraugāmi plieņakmens pakāpieni, kas ved kalnā. Takas turpinājums markēts līdz **Kauķa kalnam**, pie kura var veldzēties no avotiņa un tad griezties atpakaļ uz pilskalnu vai arī turpināt pārgājienu jau pa ekstrēmāku maršrutu sekojot markējumam.

Grūtības pakāpe:

Vidēja

(takā ir pakāpieni, kalni, mitrā laikā slidena)

Takas garums: 2,66 km

Dzegužpirkstīte
Dactylorhiza

Taka ved caur vairākiem privātpašumiem un tā ir izveidota ar saimnieku laipnu atļauju, cerot uz apmeklētāju sapratni. Lūgums bez vajadzības no maršruta nenovirzīties. Suņus vest saitītē un atkritumus takās neatstāt.

Taka sākas no Kauķa kalna, saukta arī par Smeltu Kauķu kalnu, Matkules Staburagu, Kursas Staburagu un Imulas Staburagu.

Kauķa kalns ir šūnakmens klintis Imulas upes ielejā. Nosaukums veidojies no vietvārda kauķis, jo tā Kurzemē sauc avotu kaļķus. Kauķa kalnā atrodas aizsargājamais kaļķiežu masīvs un dažadas cietības šūnakmens. Šūnakmens atradnes 1861.gadā savos darbos pieminējis Tartu universitātes profesors K.Grēvings

Vasarā takas tuvumā aug latvāni. To sula veido dzīlus apdegumus, tāpēc lūgums izvairīties no tiem un noteiktinieplūkt!

Imulas ielejas lepnumis ir daudzgadīgā mēnesene. Tā ir aizsargājams augs, kas šeit veido lielas audzes, tomēr saudzējama, jo citviet ir reta. Īpatnējā caurspīdīg baltā augla dēļ saukta arī par židu naudiņām vai naudiņpukti.

Taka vislabāk ejama bezlapu periodā. Tā ir pietiekami mežonīga un domāta fiziski labi sagatavotiem gājējiem - ar dzīlām gravām, stāvām nogāzēm, bebru uzpludinātām strautiņiem un zemes noslidējumiem. Taka ir marķēta ar baltām svītrām uz kokiem.

Grūtības pakāpe:

Grūta

(takā ir kalni, nogāzes, mitrā laikā ļoti slidena)

Takas garums: 3,33 km

Daudzgadīgā mēnesene
Lunaria rediviva

Labāk takās iet ar kādu kopā. Vienmēr vajag pateikt kādam, kurp dodies un kad plāno būt atpakaļ.

Vienmēr līdzi vajadzētu paņemt papildus ūdeni, kādas maizītes vai graudu batoniņus, pretiedeguma krēmu, pretodu līdzekli un vismaz nelielu pirmās palīdzības aptieciņu, pat ja pārgājiens ir iss.

Vai esi kājām izstaigājis ceļu no Kandavas līdz Sabilei un reibā vērojis, cik saule dāsni te visam pāri gaismu lej?
Vai esi savu sakarsušo plaukstu reiz ļāvis veldzēt Abavai un skatījies, kā liepu brūnās rokas met ziedu rotu viļņos tai?
Vai esi ieelpojis pļavas smaržu un jutis, kā tur bites san? Vai esi dzirdējis, ar kādu versmi no krasta krastā balsis skan?
Un vai tu redzēji, kā Vina kalnā no saldām sulām ķekars tvīkst?
Bet ja tu neesi šo ceļu nostraigājis, tev dzīvē vienas skaistas dienas trūkst.

KĀJĀMGĀJĒJU DZIESMA